Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 22/03/2019 a les 14:30

Colors i contrastos de Xarim Aresté

El músic de Flix ha publicat 'El nus i altres mons', el seu quart àlbum en solitari

Xarim Aresté | Juan Miguel Morales

No tenia prou colors i en va anar a buscar de nous. **Xarim Aresté** ha deixat descansar el pinzell del blues i s'ha erigit més enèrgic i amb noves vibracions a *El nus i altres mons* (U98 Music, 2019), el que suposa el quart disc de la seva trajectòria en solitari. Fill de la música dels noranta però experimentat en una tradició molt clàssica, el músic cerca la contemporaneïtat per tal d'expandir-se.

Aquest àlbum que es va publicar té la particularitat que encara no es pot escoltar en digital. A partir d'aquest divendres ja és a les botigues, però a les plataformes digitals només hi trobem dos avançaments que al llarg de les properes setmanes s'aniran ampliant fins que, finalment, el 10 de maig ja es podrà sentir el disc sencer des de l'ordinador.

El flixanco ens explica que aquest disc ha estat el que més ha trigat a concebre, perquè la idea que hi ha al darrere voltava pel cap d'**Aresté** des d'abans de la publicació del seu anterior disc, *Polinèsies* (Bankrobber, 2017). Ara, amb el resultat a les mans, el músic confessa que té una sensació estranya perquè l'actitud constructiva des de la qual va elaborar el treball encara perdura en el temps, fins i tot un cop acabat el procés de creació.

Segons afirma el cantant, la idea d'aquest àlbum era sumar colors a la seva música, motiu pel qual ha volgut sortir del blues i ha incorporat tonalitats més contemporànies sense deixar de ser ell mateix. Segons explica, això ho va aconseguir amb la incorporació de la banda en la gravació del disc, una experiència que fins al moment no havia viscut i que assegura que fa l'àlbum més expansiu.

Darrere *El nus i altres mons* hi ha un **Xarim** amb una concepció particular de la música, que descriu com "una experiència que guarda dins seu les lleis de la naturalesa". Però a través de les vibracions i la llum que susciten les seves cançons, el de Flix no vol explicar cap teoria rígida als que l'escolten, sinó viure aquest procés com a creador, sent conscient del que fa i del que sona als directes.

Tot i això, el cantant apunta que el disc i els concerts parteixen de dos punts molt diferents: mentre que el disc és fruit d'una relació amb un mateix, el directe forma part d'una mena d'invocació en comunitat. Per comprovar quines ones d'energia arriben, podeu veure com són les seves actuacions al llarg dels propers mesos. La cita més propera és la del 12 d'abril a l'Auditori de La Mercè de Girona, tot i que també serà el 31 de maig al Festival Minipop de Tarragona i a l'estiu al Porta Ferrada.